

ANSVARLIG REDAKTØR:
Bård Borch Michalsen
476 09 911, bmi@ht.no

POLITISK REDAKTØR:
Odd R. Olsen
908 84 555, oro@ht.no

NYHETSREDAKTØR:
Kjell Rune Henriksen
959 16 650, krh@ht.no

REDAKTØR DIGITALE MEDIER:
Øivind Arvola
oar@ht.no, 95229452

Ordentlig kjedelig

Frp er blitt for prektig. Altfor ordentlig og veldig kjedelig. Raset på meningsmålingene kan ødelegge både for Siv Jensen og Hanne CS Iversen.

Kan det hjelpe om stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen får lov til å gjøre det han mestrer best, bøtte ut innvandreriendtlighet? Og at Carl I. Hagen tas inn i varmen igjen, med Eli som parhest. Det kan gjøre susen, mener mange i partiet.

Frp er for prektig. Men Amundsen vil gjerne være rampete og spille på innvandrerfrykten. Per-Willy vil også ha mer Carl Ivar.

Det brer seg en oppfatning om at Frp for lenge har vært ordentlig kjedelig.

Dette inntrykket forsterkes av at partiledelsen er kjølig til å gi Carl I. Hagen armslag. Partiledelsens signal om at innvandring ikke skal være noen stor Frp-sak i denne valgkampen, vekker også oppsikt.

Mange forklarer partiets fall med denne tafattheten. Derfor

Frp sliter med å finne sin plass blant de vanlige, trauste partiene

krever tillitsvalgte og et flertall av Frp-velgerne Hagen tilbake i første linje i den offentlige debatten.

Samtidig er sentrale stortingsrepresentanter mildt sagt skeptisk til at Frp-ledelsen ikke vil løfte frem innvandringspolitikken som en av hovedsakene sine i valgkampen.

Første nestleder Per Sandberg avviser det som uaktuelt å spille innvandrerkortet for å snu valg vinden.

I stedet vil partiledelsen satse på disse tre hovedsakene i valget:

- Helse
- Omsorg
- Skole

Dette er de sakene et flertall av alle velgerne sier er de viktigste for dem i årets valg. Denne tre-på-topp-lista er dessuten ganske lik det stort sett alle de andre større og mindre partiene prioriterer i sine valgkampopplegg.

Nok et signal om at Siv Jensen og Per Sandberg er i ferd med å gjøre Frp kjedeligere og altfor likt de andre partiene.

Vi har ingen problemer med å forstå reaksjonen fra partiets innvandringspolitiske talsmann Per-Willy Amundsen. Han varslers hardt kjøring på innvandring i månedene som kommer og nekter å nedtone innvandringsmotstanden.

– Det blir business as usual fra oss, sider han til Klassekampen – og får følge av kollegene Christian Tybring-Gjedde fra Oslo, Kenneth Svendsen fra Nordland og Bård Hoksrud fra Telemark.

Uroen i Frp bare øker, partiledelsen har ikke den nødvendige autoritet. Noe av bakteppet for tilløpet til krise i Frp er måneder med dårlige meningsmålinger. Før helga fortalte en kommunevalg måling at Fremskrittspartiet fortsetter å falle. I denne målingen ned til 14,9 prosent, minus tre prosentpoeng siden tilsvarende mai-måling. Også en stortingsvalg måling sendte partiet ned på 14-tallet.

Det koster for et populistisk parti å skulle være både ordentlig og kjedelig, resultatet blir ordentlig kjedelig.

Badelivet

Døde dyr, kadavre som flyter rundt i Storvann Nord hører naturlig til i Harstads drikkevannskilde. Men skulle noen våge å vaske uti for en rask dukkert, så går alarmen.

Hyttefolket er en risiko for folkehelsen.

PFU er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet som har medlemmer fra presseorganisasjonene og fra allmennheten, behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål (trykt presse, radio, fjernsyn og nettpublikasjoner). Adresse: Rådhusgt. 17, pb. 46 Sentrum 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40, faks: 22 40 50 55, e-post: pfu@presse.no

Meninger

Hvor ble det av klimakrisen?

Nei, klimaproblemene forsvinner ikke, skriver innsenderen. Han spør om hver og en av oss burde levere en klimapolitisk selvangivelse.

ARNE-JOHAN JOHANSEN, KVÆFJORD

Klimakrisen er nesten borte fra medias fokus og blir heller ikke diskutert rundt de tusen kjøkkenbord. Samtidig viser både forskning og virkelighet at situasjonen er verre enn noen gang. Kan det være at den kortvarige nedgangen i CO2-utslipp under finanskrisens dupp i økonomisk aktivitet fikk oss til å tro at nå går alt så mye bedre? Eller er det slik at «klimaskeptikernes» massive angrep på FNs klimapanel der de gjorde noen fjær om til en hel høsegård har snudd opinionen?

Dramatisk utslippøkning

Det vi ser når CO2-utslippene her i landet stiger til nye høyder, er at utslipp er nært knytta til produksjon og forbruk. Det er derfor ikke sannsynlig at vi kan unngå en klimatisk «nedsmelting» uten å gjøre alvorlige inngrep i måten vi lever på. De nye utslippstallene viser at oljeproduksjonen er den største utslippssynderen. Dernest forbruk av den samme olja. Forskere viser til at gjennomsnittsnordmannen har så god råd at høye bensinpriser verken reduserer bilkjøring eller stimulerer overgang til mer drivstoffgjerrige bilder. SUV-ene selges og brukes som aldri før.

OECD hevder derfor i en rapport at det blir «svært krevende for Norge» å redusere utslippene fram mot 2020 slik det er forutsatt. Avgiftsøkning på drivstoff må derfor presse prisen opp mot 25 kroner literen før det i seg selv får tydelige effekter på kjøreaktiviteten, blir det sagt. Ingen i det politiske miljøet tror dette er mulig, ettersom partier (les FrP) som benekter menneskeskapt klimakrise da vil ta imot nye velgere med åpne armer. Spørsmålet reises derfor om demokratiet vårt er modent for drastiske tiltak knyttet til løsning av et problem som mange mener ligger 30 år fram i tid. Burde vi heller se på om rettssystemet kunne være et mulig virkemiddel?

Spill for galleriet

Norske politikere har i overveiende grad snakket med to tunger når det gjelder klimaspørsmål. Samtidig som partiene har kappes om å sette

ENDRINGER:

Været forandrer seg. Klimaendringene skjer raskere enn noen gang, skriver innsenderen. Arkivfoto fra Tjeldsundbrua: Gurid Ivarhus Næss

gode klimamål i forhold til reduserte CO2-utslipp, så har de samme partiene på andre arenaer konkurrert om hvem som skaper den største veksten og velstandsutviklingen. Enigheten om å presse oljekildene til den siste dråpe er derfor stor i partiene som for to år siden inngikk et klimaforlik (alle unntatt FrP) og opposisjonen understreker stadig at regjeringa ikke holder utslippene nede slik klimaforliket krever. Bortsett fra SV og Venstre er det tydelig at partiene spiller klimabevisst, men fører en politisk markering som rekrutterer velgere på klimafiendtlige tiltak.

På denne måten vil det aldri være politisk mulig å finne en styringsdyktig politisk konstellasjon som kan være i stand til å sette i verk de tiltak her i landet som virkelig er nødvendig for å demme opp for klimaproblemene. Derfor er det slik at regjeringas satsingsområde i klimaspørsmål i hovedsak er blitt det store utland, og i særdeleshet land i den 3. verden. Dette blir kommentert av prof. emer. i meteorologi Sigbjørn Grønås UiB i Bergens Tidende 21.mai der han skriver: «Regjeringa grønnvaskar oljeutvinninga».

LO-lederen

Bakgrunnen er regjeringas stortingsmelding «Mot ei grønnare utvikling – om sammenhengen i miljø og utviklingspolitikken.» Grønvik roser denne meldinga, men peker på at regjeringa samtidig utvider petroleumspolitikken i nordområdene, lar Statoil fortsette med oljesandprosjektet sitt i Canada, og nøler med å sette i verk klimatiltak heime. «Stabilisering av klimaet krev ikkje mindre enn forbod mot bruk av konvensjonelle kjelder (kol, olje, gass), utfasing av kol, og forbod mot leiting etter nye kjelder for petroleum», skriver Grønvik. Når LO-leder Flaaten nå tar til orde for å nedjustere ambisjonene om klimakutt på

hjemmebane, så er det et tydelig signal om at mektige krefter langt inn i AP egentlig ikke innser alvorret i den klimakrisen vi står foran. Samtidig med Flaatenes nærsynte utspill kom det et varselrop fra FNs høykommissær for flyktninger, Antonio Guterres, som viser at det nå er flere mennesker globalt som flykter fra klimatiske kriser enn fra krig og forfølgelse. Dersom vi skal hindre at global oppvarming stiger over «vippepunktet» som klimapanelet har satt til 2 grader, må verdens rike nasjoner i betydelig grad øke sin innsats, sier han.

Hva gjør vi så?

Alle ser at det er galt når ledende politikere ikke selv etterlever konsekvensene av de klimaprognosene de forfekter. Man roper ikke brann, og så legger seg rolig til å sove. Spørsmålet er hvordan vi kan greie å snu virkemidlene slik at tiltakene ikke blir et svarteperspill mellom de politiske partiene. Jeg tenker meg to muligheter: Den ene er at politikken i Stortinget i større grad utformes som rettskraftige vedtak på samme vis som skadelige utslipp til jord, luft og vann i dag er regulert gjennom forurensingsloven. Dersom klimagassene (CO2, NoX, metan) ble innfaset i forurensingsloven, kunne offentlig myndighet – og domstolene – dømme syndere til å stoppe skadelige utslipp av klimagasser. USA har noe tilsvarende med sin Clean Air Act.

Private klimavoter?

Et annet tiltak kunne være at hver enkelt av oss fikk tildelt en klimavote i samsvar med gjeldende politiske vedtak om reduksjon av klimagassene. Innafor kvoten kunne vi alle selv bestemme hvordan vi når målet: flyreiser, bilkjøring, fritidsbåt, oppvarming i eget hus m.v. Dette ville selvsagt måtte bygge på detaljert kunnskap om våre virksomheter på disse områdene, eventuelt supplert av en klimapolitisk selvangivelse, og dramatisk bruk av lovverket i forhold til overtredelser. Dette ville bevisstgjøre folk om hva utslippene består i, og at man ikke straffet bidrar til en verden der våre barn og barnebarn ikke kan leve opp.

«Regjeringas satsingsområde i klimaspørsmål i hovedsak er blitt det store utland, og i særdeleshet land i den 3. verden»